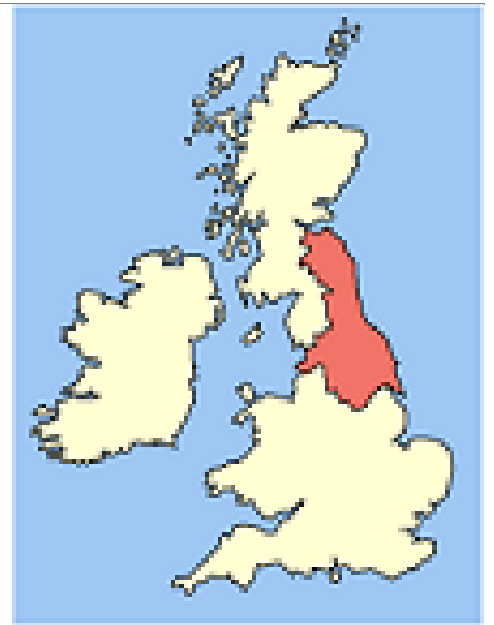

Bandera pre-catalana a Northumbria 3/3

Autor: Xavier Llobet i Eva Jiménez

Data de publicació: 25-01-2018

Tercera i darrera part de l'article d'en Xavi Llobet i l'Eva Jiménez, en què han desenvolupat la comunicació que van presentar al 16è Simposi de la Història Censurada de Catalunya (2016).

Regne de Northumbria

Quan vam veure la sèrie de televisió Vikings[1], vam començar a buscar per internet les localitzacions de les ciutats i regnes on passava l'acció, per a situar-nos geogràficament. Doncs bé, quina no va ser la nostra sorpresa quan vam topiar amb la bandera del desaparegut regne de Northumbria (593–867) i vam veure que és pràcticament calcada a la catalana! L'única diferència amb la nostra és que aquella és asimètrica, acabant amb una franja groga per l'esquerra i amb una de vermella per la dreta. Això enfortiria la hipòtesi que els catalans, a més de venir en part dels visigots[2], també tenim alguna relació amb els normands —els germànics que van conquerir Northumbria—. De fet, totes dues poblacions són d'arrel germànica i provenen del nord d'Europa. Totes dues van cercar terres fèrtils i un lloc on assentar-se.

1. Bandera de Northumbria. Font: Viquipèdia catalana: Northúmbria

2. Regne de Northumbria. Font: Related Keywords &

Suggestions for knowledge sharing in teams: Northumbria

Ràtzies normandes per l'Est

Els visigots provenen de Gotland, Escandinàvia, i, per tant, podem dir que tenen el mateix origen que els normands. Els visigots són el primer poble germànic que va baixar per l'est d'Europa i van aconseguir penetrar a l'Imperi Romà d'Occident fins arribar al Mediterrani. A començaments del segle V, una part d'aquest poble es va assentar als Alps: els ostrogots. I una altra part al nostre territori, al voltant dels Pirineus: els visigots. El poble visigot va arribar a pactar amb l'emperador d'Occident Honori d'instal·lar-s'hi com un regne vassall a Roma. La seva primera capital fou Barcelona. Ara bé, el poble "visigot-català" no va arribar a eclosionar com una cultura pròpia fins a voltants de l'any

1000. Ara ja com a Catalunya.

El paisatge glacial d'Escandinàvia, els Alps i els Pirineus

Per a nosaltres, té sentit que els primers assentaments gots tinguessin lloc als Pirineus i als Alps. I això per dos motius. D'una banda, Bizanci, o l'Imperi Romà d'Orient, era una cultura molt diferent de la nòrdica i els gots no hi van arrelar. Bizanci era una cultura naixent i molt propera al que seria l'Islam i l'Imperi Otomà, amb els quals s'integraria posteriorment. D'altra banda, els Pirineus i els Alps són dos paisatges glacials, molt semblants al paisatge original d'Escandinàvia, d'on procedien els gots i la seva cultura. Així doncs, als Pirineus i als Alps podien retrobar-se amb el seu paisatge original, d'on provenien les seves creences derivades del paganisme nòrdic i la seva cultura del gel i del foc.

Tal com ens va comentar en Jordi Bilbeny, hi ha una coincidència geogràfica entre la Gòtia i Catalunya. Tothom n'és conscient, que l'origen de Catalunya el trobem als Pirineus.

Ràtzies Normandes per l'Oest

Els vikings, en canvi, van ser el darrer poble nòmada d'estirp germànica que va baixar cap al sud cercant terres fèrtils. Però, en aquest cas, els vikings van fer un tomb de cent vuitanta graus i van començar a baixar per l'oest. Primer, van assentar-se a l'Anglaterra i a França i, després, van continuar baixant cap el Mediterrani i van arribar a Barcelona, Pisa i Sicília. Ens trobem en els temps de Guifré el Pilós (c. 840-897).

3. Paisatges glacials d'Europa. Font: País Global. Una web de la República Argentina:

Mapas Historia Universal: Mapa I - El Paleolítico Superior

4. El viatge per l'est i els reialmes ostrogots i visigots a Europa, segles I-V.

Font: Wikiwand (fr): Goths

5. Les incursions Mediterrànies per l'oest de Håstein i Bjorn Járnsíða, 859-860.

Font: Crimsons History: The Vikings of France

La comtessa Ermessenda

Hi ha constància que cap a l'any 1000 hi torna a haver contacte entre els normands i Catalunya. El comte Borrell II (927-992) havia declarat de facto la independència de Catalunya respecte de l'Imperi Carolingi l'any 988, i, lògicament, hauria volgut fixar uns signes d'identitat propis, com l'idioma, la bandera o el nom del futur regne. És especialment significatiu que la primera bandera catalana que es coneix apareix a la tomba d'Ermessenda de Carcassona, nora del comte Borrell II. També és el moment que probablement comencen a aparèixer textos en català i la paraula Catalunya. També és el moment que l'Abat Oliva fa les Assemblees de Pau i Treva per a pacificar el territori i organitzar-lo.

La comtessa Ermessenda va disposar d'una guarda normanda entre el 1018 i el 1024 i va ser tan gelosa d'aquesta guarda que va intentar evitar que tornés a Normandia. Així, va casar la seva filla amb el capità de la guarda normanda anomenat Roger de Tosny. Voldríem fer notar aquí la semblança de la bandera de la tomba d'Ermessenda amb les ratlles vermelles i grogues de les veles dels vaixells normands. No seria estrany pensar que els normands van influir en la nostra simbologia. En definitiva, es podria pensar que la trobada entre catalans i normands seria una trobada fructífera i que l'afinitat cultural, religiosa i de pensament facilitaria l'entesa.

6. Cinc vaixells reconstruïts. Roskilde, Denmark. Font: Roskilde Viking Museum

7. Sepulcre romànic d'Ermessenda (c. 972, 1058): Font: Viquipèdia: Ermessenda de Carcassona

Xavier Llobet

Eva Jiménez

Notes:

[1] Vikings. Canal History

[2] Blog catalaunia /gothalaunia